

[Knud Lind]

faktisk indirekte. Det gælder opbevaring af husdyrgødning og ensilage. Det gælder de grønne marker og stigningen af deres andel fra 55 til 73 pct. Det gælder halmmulding, som er et påbud, også selv om effekten af denne foranstaltning er meget ringe, som miljøministeren skriver i sin redegørelse.

Har ministeren egentlig regnet på, hvad det koster af energi at fabrikere de store nedmuldningsmaskiner, og hvad nedmuldningen koster i form af energi til brændstof? Nej, det har vi ikke fået noget at vide om. Men vi har nu fået at vide, at selve nedmuldningen faktisk har en ringe effekt. Det var da altid noget.

Landbrugets forbrug af kvælstof er faldende på trods af en stor og stigende produktion. Landbruget i Danmark har gjort, hvad landbruget er blevet bedt om, og alligevel er resultaterne ifølge vandmiljøinstitutterne næsten umålelige i havet. Årsagen til det skal ministeren ikke finde i Danmark, den skal ministeren finde i Polen, DDR, Sovjetunionen, Tjekkoslaviet og de øvrige Østlande, for de renser nemlig ikke spildevandet.

Vandmiljøplanen kan ikke holde, skriver man. Og hvad gør regeringen så? Jo, man siger faktisk til dansk landbrug: I har været lovlydige og artige, og derfor skal I straffes yderligere. Hvordan siger man så det? Det siger man sådan her: »Det er derfor nødvendigt at tage vandmiljøplanens landbrugsdel op til fornyet overvejelse.« Det betyder reelt, at nu skal man endnu en gang kigge på dansk landbrug, selv om man ved, hvor de største forureningskilder er at finde, nemlig i Polen og de øvrige Østlande.

Fremskridtspartiet siger nej til disse ekstraudgifter til landbruget. Skal dansk landbrug overleve, må dansk landbrug have investeringsmæssig ro. Der er ikke flere penge til brug for miljømæssige investeringer, endsigte til konsensuskonferencer, hvor man kan sidde og fortælle hinanden om, hvordan man nu skal straffe dansk landbrug.

Det, der er værst ved denne redegørelse – den er såmænd ikke værre end dem, der har været tidligere – er, at Venstre, landmændenes parti, blankt har skrevet under på den. Det må vi tage afstand fra.

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Desværre er jeg ikke enig i hr. Knud Linds

bemærkninger om, at fru Hanne Severinsen ikke har skadet dansk landbrug, for Venstres landbrugspolitiske ordfører udtaler i dag, at vi da kan tale om en kunstgødningsafgift. Vel kan vi ej, det skal overhovedet ikke diskuteres! Fremskridtspartiet vil helt afvise sådanne afgifter.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg beklager meget, men jeg ved ikke, om det var på grund af støjen eller den messende oplæsningsform, at jeg ikke fik det med gødningsafgifterne med fra Venstres ordfører.

Det beklager jeg.

Marianne Jelled (RV):

Jeg vil gerne sige tak til miljøministeren for redegørelsen. Jeg synes, det er et flot arbejde. Det er en meget klar redegørelse, den er klar i sin beskrivelse af de forskellige dele af vandmiljøplanen, som nu er til drøftelse.

Kommunerne og industrien har gennemført de krav, som er forlangt i vandmiljøplanen, og resultaterne af de forskellige tiltag tyder på, at vandmiljøplanens målsætning vil kunne nås.

Landbruget har levet op til de krav, der er stillet, de har endda gjort mere på en lang række områder, end det har været forventet at de skulle kunne nå på nuværende tidspunkt.

Men der er desværre ikke holdepunkter for, at vandmiljøplanens målsætning om en halvering af kvælstofudvaskningen kan nås i 1992 eller senere med de initiativer, der allerede er taget. Det er selvfølgelig et nok så stort problem, som Folketinget er nødt til at forholde sig til.

Derfor synes vi i Det Radikale Venstre, at det er naturligt, havde jeg nær sagt, at der inden for landbrugssektoren på linie med andre sektorer nu udarbejdes en handlingsplan for et bæredygtigt landbrug. Vi er af den opfattelse i Det Radikale Venstre, at en sådan handlingsplan ikke kan udarbejdes fra den ene dag til den anden. Det vil være rigtigt at inddrage resultaterne fra overvågningsprogrammerne, som vi får til efteråret. Det vil være helt relevant at inddrage forskningsprogrammerne, f.eks. de forskningsprogrammer, der er sat i gang i forbindelse med NPO-planen.

Vi ønsker også i Det Radikale Venstre en konsensuskonference. Så kan SF jo trække på skulderen ad det, vi ønsker den ikke desto min-